

[Behnke]

Både hr. Jens Lunde og hr. Kent Kirk bør altså kigge lidt bedre i de lærde bøger, inden de bevæger sig ud i en diskussion om Lafferkurven eller, som den oprindelig hed, »The Glistrup Curve«.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, der er én ting, som både hr. Jes Lunde og hr. Lykketoft overser i hele diskussionen omkring marginalsatten.

Baggrundsmaterialet til planen viser, at hvis man kigger på de samme indkomstgrupper, ser man, at der er nogle, der forsøger at få bragt deres bruttoskat ned til en lavere nettoskat ved forskellige fradragsordninger.

Det, at der også ændres på fradragsordninger, bl.a. ved den lov, vi vedtager i morgen om anparten, vil betyde, at flere vil komme til at betale reelt den skatteprocent, som de har en indtjening til. Dermed bliver der en rimeligere fordeling imellem de enkelte indkomstgrupper. Det mener jeg er meget betydningsfuldt, for jeg synes ikke, det er særlig gunstigt, at vi hver især, alt efter hvor meget vi tjener, skal bruge en masse tid på det, vi kan kalde kreativ skattetænkning.

Så er det bedre at have en lavere skatteprocent, således at man kan gå ud at tjene sine penge og så betale det, der skal betales til det offentlige. Det er man nødt til at tage i betragtning, når vi taler om marginalsatterne.

Jeg synes, man glemmer, at ved at sænke alle skatterne – vi taler jo om alle skatterne her – vil vi også få den positive effekt, at det vil være et positivt signal til arbejdsmarkedet om, at kommende lønstigninger skal man helst undgå. Man skal prøve på at holde lønomkostningsniveauet nede, således at vi kan få forbedret konkurrenceevnen og dermed kan eksportere flere varer.

Jeg var også inde på i mit allerførste indlæg, at det i virkeligheden er det kunststykke, vi skal gennemføre, nemlig at få forbedret konkurrenceevnen, så vi kan producere noget mere og sælge det ude på eksportmarkederne.

Vi har ikke mulighed for, sådan som vi så det i 1985-86, at øge det private forbrug i Danmark og dermed give hjemmeindustrien bedre vilkår.

Den eneste reelle og ærlige måde at løse arbejdsløshedsproblemet på er i virkeligheden at få skabt noget mere beskæftigelse i alle vore eksporterhverv.

Så håber jeg, at jeg har svaret på alle spørgsmål. Jeg mangler lige hr. Nystrup Rasmussens spørgsmål.

Jeg synes igen, at hr. Nystrup Rasmussen skal se på det lange sigt. Vi kan godt alene kigge på arbejdsløsheden frem til 1994, og vi kan selvfølgelig også forværre vort betalingsbalanceunderskud over for udlandet og så løse en del af vort arbejdsløshedsproblem.

Men det, vi sigter imod, er at få løst det problem på en ærlig måde og dermed få skabt en økonomisk politik, der gør, at vi fra 1994 og fremefter forbedrer vor konkurrenceevne så meget og har fået fjernet vort underskud på betalingsbalancen, at man kan sige, at den beskæftigelsesfremgang, der kommer til den tid, vil være positiv og den vil bidrage til øget velstand i det danske samfund.

Det er det, det drejer sig om, og det håber jeg at hr. Nystrup Rasmussen er enig med mig i.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Gert Petersen (SF):

Det glæder mig, at jeg får lejlighed til at fremsætte nogle bemærkninger for de ministre, de to medlemmer og formanden.

Der er mange temaer, der har krav på behandling i denne afslutningsdebat, f.eks. den utrolige situation, at regeringen modsætter sig en undersøgelse af de politiske og administrative årsager til behandlingen af de tamilske flygtninge, en behandling, som Folketingets egen ombudsmand har kritiseret på det skarpeste. En sådan arrogance, som regeringen her udviser, skulle man bare have budt Kongressen i USA eller, ved skæbnens ironi kan man tilføje, den igangværende kongres af deputerede i Sovjetunionen, så var der blevet oprør. Men i Danmark kan en regering gøre, hvad den vil, når bare den gør det. Det er et citat af C. C. Alberti, og det gælder åbenbart stadig.